ततः प्रविष्टस्तत्कुक्षिं सहसा मनुजाधिप । सराष्ट्रनगराकीर्णां कृत्स्नां पश्यामि मेदिनीं ।
गङ्गां शतद्रुं सीताञ्च यमुनामथ कौशिकीं । चर्म्मण्वतीं वेत्रवतीं चन्द्रभागां सरस्वतीं ।
सिन्धुञ्चैव विपाशाञ्च नदीं गोदावरीमपि । वस्त्रोकसारां नलिनीं नर्म्मदाञ्चैव भारत ।
नदीं ताम्राञ्च वेणाञ्च पुण्यतोयां शुभावहां । सुवेणां कृष्णवेणाञ्च ईरामाञ्च महानदीं ।
वितस्ताञ्च महाराज कावेरीञ्च महानदीं । शोणञ्च पुरुषव्याघ्र विशल्यां किम्पुनामपि । १२९१०
एताश्चान्याश्च नद्योऽहं पृथिव्यां या नरोत्तम । परिक्रामन् प्रपश्यामि तस्य कुक्षौ महात्मनः ।
ततः समुद्रं पश्यामि यादोगणनिषेवितं । रत्नाकरममित्रघ्न पयसोनिधिमुत्तमं ।
तत्र पश्यामि गगनं चन्द्रसूर्य्यविराजितं । जाज्वल्यमानं तेजोभिः पावकार्कसमप्रभं ।
पश्यामि च महीं राजन् काननैरुपशोभितां । यजन्ते हि तदा राजन् ब्राह्मणा बहुभिर्म्मखैः ।
क्षत्रियाश्च प्रवर्त्तन्ते सर्व्ववर्णानुरञ्जनैः । वैश्याः कृषिं यथान्यायं कारयन्ति नराधिप । १२९१५
शुश्रूषायाञ्च निरता द्विजानां वृषलास्तदा । ततः परिपतन् राजंस्तस्य कुक्षौ महात्मनः ।
हिमवन्तञ्च पश्यामि हेमकूटञ्च पर्व्वतं । निषधञ्चापि पश्यामि श्वेतञ्च रजतान्वितं ।
पश्यामि च महीपाल पर्व्वतं गन्धमादनं । मन्दरं मनुजव्याघ्र नीलञ्चापि महागिरिं ।
पश्यामि च महाराज मेरुं कनकपर्व्वतं । महेन्द्रञ्चैव पश्यामि विन्ध्यञ्च गिरिमुत्तमं ।
मलयञ्चैव पश्यामि पारिपात्रञ्च पर्व्वतं । एते चान्ये च बहवो यावन्तः पृथिवीधराः । १२९२०
तस्योदरे मया दृष्टाः सर्व्वे रत्नविभूषिताः । सिंहान् व्याघ्रान्वराहांश्च पश्यामि मनुजाधिप ।
पृथिव्यां यानि चान्यानि सत्त्वानि जगतीपते । तानि सर्व्वाण्यहं तत्र पश्यन् पर्य्यचरं तदा ।
कुक्षौ तस्य नरव्याघ्र प्रविष्टः सञ्चरन् दिशः । शक्रादींश्चापि पश्यामि कृत्स्नान् देवगणानहं ।
साध्यान् रुद्रांस्तथादित्यान् गुह्यकान् पितरस्तथा । सर्प्पान्नागान् सुपर्णांश्च वसूनश्विनावपि ।
गन्धर्व्वाप्सरसो यक्षानृषींश्चैव महीपते । दैत्यदानवसङ्घांश्च कालेयांश्च नराधिप । १२९२५
सिंहिकातनयांश्चापि ये चान्ये सुरशत्रवः । यच्च किञ्चिन्मया लोके दृष्टं स्थावरजङ्गमं ।
सर्व्वं पश्याम्यहं राजंस्तस्य कुक्षौ महात्मनः । चरमाणः फलाहारः कृत्स्नं जगदिदं विभो ।
अन्तःशरीरे तस्याहं वर्षाणामधिकं शतं । नच पश्यामि तस्याहं देहस्यान्तं कदाचन ।
सततं धावमानश्च चिन्तयानो विशाम्पते । आसादयामि नैवान्तं तस्य राजन्महात्मनः ।
ततस्तमेव शरणं गतोऽस्मि विधिवत्तदा । वरेण्यं वरदं देवं मनसा कर्म्मणैव च । १२९३०
ततोऽहं सहसा राजन् वायुवेगेन निःसृतः । महात्मनो मुखात्तस्य विवृतात् पुरुषोत्तम ।
ततस्तस्यैव शाखायां न्यग्रोधस्य विशाम्पते । आस्ते मनुजशार्दूल कृत्स्नमादाय वै जगत् ।
तेनैव बालवेशेन श्रीवत्सकृतलक्षणं । आसीनं तं नरव्याघ्र पश्याम्यमिततेजसं ।
ततो मामब्रवीद्बालः स प्रीतः प्रहसन्निव । श्रीवत्सधारी द्युतिमान् पीतवासा महाद्युतिः ।
अपीदानीं शरीरेऽस्मिन्मामके मुनिसत्तम । उषितस्त्वं परिश्रान्तो मार्कण्डेय ब्रवीमि ते । १२९३५